

موسیقی مجاز

سید عطا الله جویبار
سال ۱۴۰۳

انتشارات اهل علم

سرشناسه: جویبار، سید عطاء اللہ، ۱۳۷۰
 عنوان و نام پدیدآور: موسیقی مجاز / سید عطاء اللہ جویبار
 مشخصات نشر: قم، انتشارات اهل علم، ۱۴۰۳
 مشخصات ظاہری: ۱۲۴ ص
 شابک: 978-622-87643-9-9
 وضعیت فهرست نویسی: فیبا
 یادداشت: کتابنامہ: صص ۱۰۷-۱۲۳
 موضوع: علوم اسلامی، فقہ
 ردہ بندی کنگرہ: BP۲۲۲/۸۲
 ردہ بندی دیویی: ۲۹۷/۴۸۷۸
 شماره کتاب شناسی ملی: ۹۹۶۸۳۲۷

موسیقی مجاز
 تألیف: سید عطاء اللہ جویبار
 ناشر: انتشارات اهل علم
 صفحہ آرا: علیرضا معماري نسلجی
 چاپ اول: زمستان ۱۴۰۳
 شمارگان: ۵۰۰
 قیمت: ۱۵۰ هزار تومان
 کلیہ حقوق برای ناشر محفوظ است

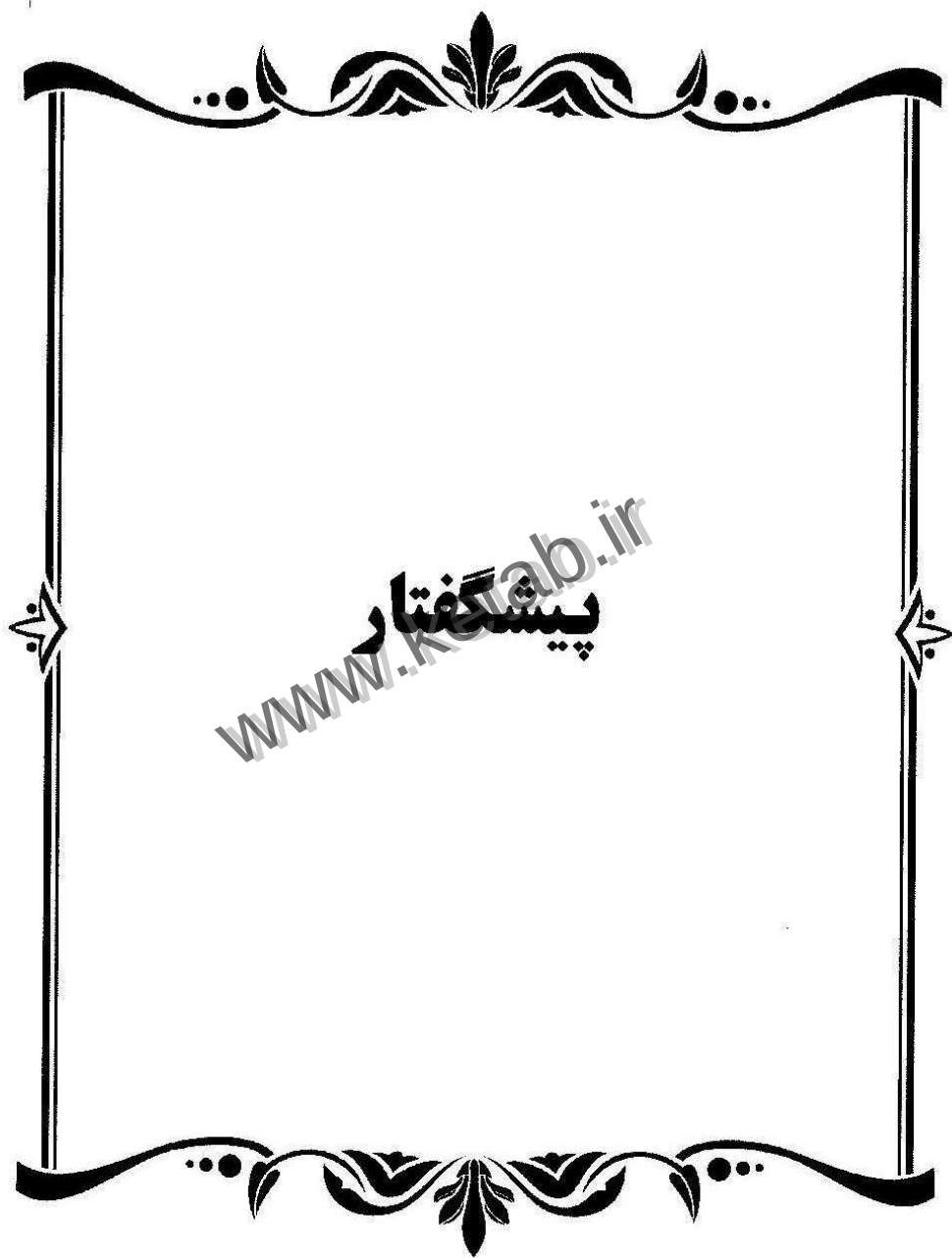
نشانی فروشگاه: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبقہ همکف، پلاک ۲۹، کتابفروشی دارالحديث

فهرست مطالب

۹	پیشگفتار
۱۳	گفتار اول: مفاهیم و کلیات
۱۵	مبحث اول: مفاهیم
۱۵	غناء در لغت و اصطلاح
۱۹	عروسی در لغت و اصطلاح
۱۹	حذاء در لغت و اصطلاح
۲۰	لهو در لغت و اصطلاح
۲۱	لعب در لغت و اصطلاح
۲۴	مبحث دوم: کلیات
۲۴	سیر تطوری بحث
۲۹	اقسام غناء
۳۰	وجه شباهت و تفاوت غناء و موسیقی
۳۴	مبحث سوم: ادله حرمت غناء
۳۴	دلیل اول: کتاب
۴۰	دلیل دوم: سنت
۴۴	دلیل سوم: اجماع

- ۴۷ گفتار دوم: بررسی حکم فقهی غناء در تلاوت قرآن کریم و مرثیه
- ۴۹ مبحث اول: بررسی حکم فقهی غناء در تلاوت قرآن کریم
- ۵۰ حکم فقهی غناء در تلاوت قرآن از منظر محقق اردبیلی
- ۵۳ حکم فقهی غناء در تلاوت قرآن از منظر فیض کاشانی
- ۶۰ حکم فقهی غناء در تلاوت قرآن از منظر مقام معظم رهبری
- ۶۳ اشتراک ها
- ۶۳ افتراق ها
- ۶۵ مبحث دوم: بررسی حکم فقهی غناء در مرثیه و عزا
- ۷۱ غناء در مرثی و عزا از منظر محقق اردبیلی
- ۷۵ غناء در مرثی و عزا از منظر فیض کاشانی
- ۷۸ غناء در مرثی و عزا از منظر مقام معظم رهبری
- ۸۳ اشتراک ها
- ۸۳ افتراق ها
- ۸۵ گفتار سوم: بررسی حکم فقهی غناء در حداء و زف العرائس
- ۸۷ مبحث اول: حکم فقهی غناء در حداء
- ۹۰ غنای در حداء از منظر محقق اردبیلی
- ۹۱ غنای در حداء از منظر فیض کاشانی
- ۹۳ غنای در حداء از منظر مقام معظم رهبری
- ۹۳ اشتراک ها
- ۹۴ افتراق ها
- ۹۵ مبحث دوم: حکم فقهی غناء در زف العرائس
- ۹۹ غناء در زف العرائس از منظر محقق اردبیلی

۱۰۰	غناء در زف العرائس از منظر فیض کاشانی
۱۰۱	غناء در زف العرائس از منظر مقام معظم رهبری
۱۰۲	اشتراک ها
۱۰۲	افتراق ها
۱۰۳	نتیجه گیری
۱۰۷	منابع و مآخذ

بی تردید مسئله غناء یکی از مسائل روز و مورد ابتلاء می باشد که خیلی از افراد درگیر آن هستند و کل انسان ها به نحوی با آن سرکار دارند، لذا باید مشخص شود چه غناء و موسیقی هایی حرام هستند که مردم از آن دوری کنند و چه مواردی حلال است و مردم از آنها بهره مند شوند. فقها در این زمینه اظهار نظرهای مختلفی بیان کرده اند. اما از آنجا که بررسی مستثنیات غناء از لحاظ علمی و عملی دارای آثار زیادی است و همچنین باتوجه به فرمایشات مرحوم فیض و محقق اردبیلی به عنوان یکی از متأخری المتأخرین و همچنین مقام معظم رهبری نسبت به مسائل روز، از این رو در این اثر سعی بر آن است در ابتدا یک تصویر و تعریفی از غناء و محدوده آن مشخص شود تا مصادیقی که از آن استثنا می شود و از موارد غناء خارج می شوند به راحتی قابل تشخیص باشد. زیرا با شناخت موضوع غناء یک سری از موارد تخصصاً از موضوع آن خارج می شود مثل مداحی و آواز خوانی انقلابی و حماسی. اما از آنجا که یک سری از موارد توسط روایات و غیر روایات از غنائی حرام استثنا شده اند برای تشخیص این موارد باید روایات را مورد بررسی قرار داد و از آن جایی که موارد استثنا شده بین فقها اختلافی می باشد سعی بر آن داریم که با توجه به این که این مسئله از مسائل مبتلا به و یکی از پرکاربرد ترین مسائل روز می باشد و تا زمان حال به صورت جامع و مجزا مورد بررسی کامل قرار نگرفته است، این نوشتار نظر سه فقیه در اعصار مختلف به خصوص در زمان حاضر را

مورد بحث قرار می‌دهد که علاوه بر افتراقات و اشتراکات، در پایان حکم و نتیجه این موارد به سهولت در دسترس مکلفین قرار گیرد.

از این رو هدف اصلی این اثر چنین است که فقهایمانند مقام معظم رهبری، مقدس اردبیلی و فیض کاشانی چه مواردی را جزو استثنائات غناء بیان کرده‌اند و ادله هر کدام چیست؟ بنابراین ضرورت و اهمیت دارد که موارد مستثنا شده از غناء با توجه به نظرات و ادله این گروه از فقها مورد بررسی قرار گیرد.